

Alperes: Francia Köztársaság

Kereseti kérelmek

— A Bíróság állapítsa meg, hogy a Francia Köztársaság — mivel tisztán mennyiségi kritériumot alkalmazott a más tagállamból származó dohányáru magánszemélyek általi birtoklása kereskedelmi jellegének az értékelésére, amelynek során e kritériumot személygépjárművekre (és nem személyekre), illetve a dohányáruk összességére átfogó jelleggel alkalmazta, tisztán és egyszerűen korlátozva ezáltal azt, hogy magánszemélyek másik tagállamból származó dohányárukat hozzanak be, amennyiben a mennyiség személygépjárművekként meghaladja a két kilogrammot — nem teljesítette az 1992. február 25-i 92/12/EGK tanácsi irányelvből⁽¹⁾, és különösen annak 8. és 9. cikkéből, valamint az Európai Unió működéséről szóló szerződés 34. cikkéből eredő kötelezettségeit;

— a Bíróság a Francia Köztársaságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Először is a Bizottság azt kifogásolja, hogy az alperes kizárólag mennyiségi kritériumot alkalmazott a jogsértés megállapítása érdekében, miközben a fent hivatkozott 92/12 irányelv 9. cikkének (2) bekezdésében (és a 2008/118 irányelv⁽²⁾ 32. cikkének (3) bekezdésében) említett szintek csupán irányadó jellegűek, és semmi esetre sem lehetnek az egyetlen, annak meghatározásához figyelembe veendő tényezők, hogy a dohányt az azt szállító magánszemély ténylegesen kereskedelmi célból vagy saját szükségleteire birtokolja-e.

A Bizottság ezenkívül megjegyzi, hogy az általános adótörvénykönyv 575. G. és H. cikkében előírt 1 és 2 kg-os küszöbérték a birtokolt dohány (cigaretta, fogyasztási dohány, szivar stb.) összességére vonatkozik, miközben az irányelvekben előírt legkisebb szintek olyan halmozott, irányadó jellegű szintek, amelyek a dohányáruk egyes típusaira vonatkoznak.

A felperes megjegyzi továbbá, hogy a francia szabályozás járművenkénti és nem személyenkénti korlátokat állít, ami tisztán és egyszerűen ahhoz vezet, hogy az ugyanabban a járműben szállított mennyiség a járműben lévő utasok számától függetlenül összeadódik.

Másodszor a felperes az EUMSZ 34. cikk megsértésére hivatkozik annyiban, amennyiben a nemzeti rendelkezések megakadályozzák a dohányáruk bizonyos mennyiségének egy másik tagállamból Franciaországba történő importját, bár azokat az érintett saját szükségletei céljából birtokolja. Ezért e rendelkezések a „behozatalra vonatkozó mennyiségi korlátozásokkal azonos hatású intézkedésnek” minősülnek, amelyek a célja vagy hatása a más tagállamokból származó termékek kedvezőtlenebb elbánásban való részesítése.

Harmadszor a Bizottság elutasítja az alperes által hivatkozott, többek között az európai szintű adóharmonizáció hiányához,

valamint annak biztosításának a szükségességéhez kapcsolódó indokokat, hogy a dohányzás elleni küzdelem megerősítésén keresztül ériék el a közegészség védelmének célkitűzését.

- (¹) A jövedékiadó-köteles termékekre vonatkozó általános rendelkezésekről és e termékek tartásáról, szállításáról és ellenőrzéséről szóló, 1992. február 25-i 92/12/EGK tanácsi irányelv (HL L 76., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet, 1. kötet 179. o.).
- (²) A jövedéki adóra vonatkozó általános rendelkezésekről és a 92/12/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2008. december 16-i 2008/118/EK tanácsi irányelv (HL 2009., L 9., 12. o.).

A Rechtbank Haarlem (Hollandia) által 2011. május 16-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — DHL Danzas Air & Ocean (Netherlands) B. V. kontra Inspecteur van de Belastingdienst/DouaneWest

(C-227/11. sz. ügy)

(2011/C 226/23)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

Rechtbank Haarlem

Az alapeljárás felei

Felperes: DHL Danzas Air & Ocean (Netherlands) B. V.

Alperes: Inspecteur van de Belastingdienst/DouaneWest

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. A 9030 40 vámtarifaszám vagy a 9031 80 vámtarifaszám alá kell besorolni a 2.3. pontban hivatkozott aktív hálózat-analizátorokat?
2. Érvénytelen-e a 2005. január 20-i 129/2005/EK bizottsági rendelet⁽¹⁾ [...] azért, mert a Bizottság helytelenül — azaz a 9030 40 vámtarifaszám helyett a 9031 80 39 vámtarifaszám alá — sorolta be az e rendelet 3. és 4. pontjában hivatkozott hálózat-analizátorokat?

(¹) Bizonyos áruknak a Kombinált Nomenklatúrában történő osztályozásáról és a 955/98/EK rendeletének módosításáról szóló, 2005. január 20-i 129/2005/EK bizottsági rendelet (HL 25., 37. o.)

2011. május 19-én benyújtott kereset — Francia Köztársaság kontra Európai Parlament

(C-237/11. sz. ügy)

(2011/C 226/24)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: Francia Köztársaság (képviselők: E. Belliard, G. de Bergues és A. Adam meghatalmazottak)

Alperes: Európai Parlament

Kereseti kérelmek

- A Bíróság semmisítse meg az Európai Parlament 2011. március 9-i, a 2012-ben tartandó plenáris ülések ütemtervére vonatkozó döntését;
- a Bíróság az Európai Parlamentet kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes keresetének alátámasztására egyetlen jogalapot hoz fel, amely egyrészt az EUSZ-hez és az EUMSZ-hez csatolt, az Európai Unió intézményeinek, egyes szerveinek, hivatalainak és szervezeti egységeinek székhelyéről szóló 6. sz. jegyzőkönyv és az Euratom-Szerződéshez csatolt, az Európai Unió intézményeinek, egyes szerveinek, hivatalainak és szervezeti egységeinek székhelyéről szóló 3. sz. jegyzőkönyv megsértésére, másrészt a Bíróság C-345/95. sz., Franciaország kontra Parlament ügyben 1997. október 1-jén hozott ítéletében [EBHT 1997., I-5235. o.] foglaltak be nem tartására vonatkozik.

A francia kormány szerint azáltal, hogy a Strasbourgban tartandó tizenkét ülés között kettőnek az időtartamát négyről két napra csökkentette, és azokra 2012 októberében ugyanazon a héten kerül sor, az Európai Parlament megpróbálja megkerülni azt a szabályt, amely szerint a tizenkét, havonta tartandó plenáris ülés között, beleértve a költségvetési ülések is, Strasbourgban zajlik. A megtámadott döntés következménye valójában a tizenkét, havonta tartandó strasbourgi plenáris ülés között egyikének eltörlése. Ennek tehát egyetlen célja az európai képviselőknek az Európai Parlament székhelyén való jelenléte időtartamának csökkentése, amelyet azonban nem igazol ezen intézmény belső munkaszervezésének követelménye.

2011. május 19-én benyújtott kereset — Francia Köztársaság kontra Európai Parlament

(C-238/11. sz. ügy)

(2011/C 226/25)

*Az eljárás nyelve: francia***Felek**

Felperes: Francia Köztársaság (képviselők: E. Belliard, G. de Bergues és A. Adam meghatalmazottak)

Alperes: Európai Parlament

Kereseti kérelmek

- A Bíróság semmisítse meg az Európai Parlament 2011. március 9-i, a 2013-ban tartandó plenáris ülések ütemtervére vonatkozó döntését;
- a Bíróság az Európai Parlamentet kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes keresetének alátámasztására egyetlen jogalapot hoz fel, amely egyrészt az EUSZ-hez és az EUMSZ-hez csatolt, az

Európai Unió intézményeinek, egyes szerveinek, hivatalainak és szervezeti egységeinek székhelyéről szóló 6. sz. jegyzőkönyv és az Euratom-Szerződéshez csatolt, az Európai Unió intézményeinek, egyes szerveinek, hivatalainak és szervezeti egységeinek székhelyéről szóló 3. sz. jegyzőkönyv megsértésére, másrészt a Bíróság C-345/95. sz., Franciaország kontra Parlament ügyben 1997. október 1-jén hozott ítéletében [EBHT 1997., I-5235. o.] foglaltak be nem tartására vonatkozik.

A francia kormány szerint azáltal, hogy a Strasbourgban tartandó tizenkét ülés között kettőnek az időtartamát négyről két napra csökkentette, és azokra 2013 októberében ugyanazon a héten kerül sor, az Európai Parlament megpróbálja megkerülni azt a szabályt, amely szerint a tizenkét, havonta tartandó plenáris ülés között, beleértve a költségvetési ülések is, Strasbourgban zajlik. A megtámadott döntés következménye valójában a tizenkét, havonta tartandó strasbourgi plenáris ülés között egyikének eltörlése. Ennek tehát egyetlen célja az európai képviselőknek az Európai Parlament székhelyén való jelenléte időtartamának csökkentése, amelyet azonban nem igazol ezen intézmény belső munkaszervezésének követelménye.

A Törvényszék (második tanács) T-110/07. sz., Siemens AG kontra Európai Bizottság ügyben 2011. március 3-án hozott ítélete ellen a Siemens AG által 2011. május 19-én benyújtott fellebbezés

(C-239/11. P. sz. ügy)

(2011/C 226/26)

*Az eljárás nyelve: német***Felek**

Fellebbező: Siemens AG (képviselők: Dres. I. Brinker, C. Steinle, M. Hörster ügyvédek)

A másik fél az eljárásban: Európai Bizottság

A fellebbező kérelmei

1. A Bíróság helyezze hatályaon kívül a Törvényszék (második tanács) T-110/07. sz. ügyben 2011. március 3-án hozott ítéletét annyiban, amennyiben az ítélet a fellebbezőnek sérelmet okoz;
2. a Bíróság részben semmisítse meg a 2007. január 24-i bizottsági határozatot (COMP/F/38.899 — „gázzigetelt kapcsolóberendezések”-ügy) annyiban, amennyiben az a fellebbezőt érinti;

másodlagosan a Bíróság törölje vagy csökkentse az e határozatban a fellebbezővel szemben kiszabott bírságot;
3. a 2. pont szerinti kérelemhez képest másodlagosan a Bíróság az ügyet utalja vissza a Törvényszék elé, hogy ez utóbbi a Bíróság ítéletében foglalt jogi értékelésnek megfelelően hozzon határozatot;